

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 95.801 van 23 mei 2001  
in de zaak A. 95.990/XII-2778.**

In zake : Leona VAN VAERENBERGH,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat F. KEULENEER,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Verenigingstraat 28

tegen :

de Autonome Hogeschool ANTWERPEN,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat W. VAN CAENEGHEM,  
kantoor houdende te ANTWERPEN,  
Quinten Matsijslei 34.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Leona VAN VAERENBERGH op 26 september 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "- de beslissing BDRV/54/7/29.11.1999 van de Departementsraad van 29 november 1999 waarbij de beslissing omtrent de aanstelling tot hoofd van de vakgroep Duits van het Departement Vertalers en Tolken werd doorverwezen naar het college van vakgroepen, meerbepaald door te stellen dat 'betreffende de leiding van de vakgroep Duits nog uitspraak zal worden gedaan door het college van vakgroepen' (stuk 14);
- de beslissing BDRV/57/14/04.02.2000 van de Departementsraad van het departement vertalers en tolken van de Hogeschool Antwerpen dd. 4 februari 2000 waarbij mevr. Rita ROGGEN aanvaard wordt als hoofd van de vakgroep Duits ten nadele van verzoekster (stuk 17);
- de beslissing BDRV/60/8/09.05.2000 van de Departementsraad van het departement vertalers en tolken van de Hogeschool Antwerpen dd. 9 mei 2000 waarbij wordt besloten de beslissing BDRV/57/14/04.02.2000 onverkort te handhaven (stuk 24)";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. MAREEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 maart 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. KEULENEER, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat L. MOREAU, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

Verzoekster is hoogleraar Duits aan het departement vertalers en tolken van de Hogeschool Antwerpen en, tot aan de voorliggende beslissingen, hoofd van de vakgroep Duits. Die vakgroep wordt gevormd door verzoekster, werkleider-assistent Rita ROGGEN en werkleider-assistent Marie-Paule QUIX.

Op 4 oktober 1999 draagt de vakgroep Rita ROGGEN voor, met twee stemmen tegen een, als hoofd van de vakgroep.

Op 29 november 1999 beslist de departementsraad voor vertalers en tolken "dat betreffende de leiding van de vakgroep Duits, nog uitspraak zal gedaan worden door het college van vakgroepen". Dit college van vakgroepen beslist vervolgens op 1 februari 2000 om het advies van de vakgroep Duits te volgen. Op 4 februari 2000 beslist de departementsraad "het advies van het college van vakgroepen d.d. 01.02.2000 te bevestigen en mevrouw Rita ROGGEN te aanvaarden als hoofd van de vakgroep Duits".

Op 9 mei 2000 beraadslaagt het departement over een klachtbrief van verzoeksters raadsman en beslist "de beslissing [van 14 februari 2000] onverkort te handhaven";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoekster in het verzoekschrift omtrent het nadeel uiteenzet wat volgt :

"Verzoekster ondergaat in deze een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat niet of althans niet volledig bij wijze rechtsherstel na vernietiging van de bestreden beslissingen kan worden rechtgezet.

Verzoekster ondergaat meerbepaald een ernstig moreel nadeel door het feit dat zij haar functie als hoofd van de vakgroep Duits dient af te staan als gevolg van een meerderheidsbeslissing binnen de vakgroep waarbinnen zij nochtans op basis van de functiebeschrijving een 'leidinggevende functie' vervult en 'waarvoor zij de hoofdverantwoordelijkheid draagt.' (zie stuk 26, meerbepaald de functiebeschrijving hoogleraar/gewoon hoogleraar door de Departementsraad uitgevaardigd op grond van art. 111 en 278,12° Hogescholendecreet.)

Dit moreel nadeel kan niet volledig worden hersteld door de genoegdoening die het gevolg zou zijn van de vernietiging van de bestreden beslissingen.

Verzoekster dient nu, als hoogleraar, te functioneren in een vakgroep waarvan twee van de leden (assisterend personeel) haar openlijk hebben beschuldigd 'steeds een slecht hoofd van de vakgroep te zijn geweest' (zie stuk 2 - verslag vakgroepvergadering 4 oktober 1999 en brief verzoekster 6 oktober 1999).

Aangezien de beslissingen tot aankoop van nieuw studiemateriaal (boeken voor de bibliotheek e.d.) genomen worden door het hoofd van de vakgroep en aangezien het tevens zo is dat het hoofd van de vakgroep de gastsprekers voor de gastcolleges kiest en uitnodigt, is het des te meer grievend voor verzoekster dat zij nu toestemming moet vragen voor de aanschaf van dergelijk materiaal en voor de uitnodiging van deze gastsprekers aan de assistente die haar beschouwde als iemand 'waarmee geen

constructieve samenwerking mogelijk is' (vakgroep-vergadering 4 oktober 1999 -stuk 2), terwijl de functiebeschrijving hoogleraar/gewoon hoogleraar, ter uitvoering van art. 106 en art. 111 van het hogescholendecreet bepaalt dat de hoogleraar 'een leiding-gevende en coördinerende functie vervult binnen de vakgroep waarvoor hij de eindverantwoordelijkheid draagt'.

Verzoekster kan bijgevolg niet functioneren overeenkomstig deze door de Autonome Hogeschool Antwerpen uitgevaardigde functiebeschrijving, en loopt het risico hieromtrent negatief geëvalueerd te worden bij het instellen van de evaluatieprocedure zoals geregeld in het Reglement Evaluatieregeling, goedgekeurd door de Raad van Bestuur bij beslissing B126/13/20.05.96 (stuk 29). Deze nieuwe evaluatie zou reeds tegen het einde van het academiejaar 2000-2001 afgerond worden (zie stuk 24 - notulen Departementsraad 09.05.2000, onder punt 8, verwijzing naar punt 2).

Ter uitvoering van dit Reglement Evaluatieregeling, waarvan art. 6 bepaalt dat de Departementsraad er de criteria van vastlegt, besliste de Departementsraad van het HIVT immers bij beslissing BDRV/47/2.a/22.04.99 'de elementen voor deze evaluatie af te leiden uit de functiebeschrijvingen'.

Gezien door de bestreden beslissingen verzoekster, weliswaar buiten haar wil, niet meer kan voldoen aan deze functiebeschrijving, loopt zij het risico hierover negatief geëvalueerd te worden. Deze schadelijke gevolgen van dergelijke negatieve evaluatie kunnen niet als dusdanig volledig worden weggewerkt door het tussen te komen vernietigings-arrest.

Bovendien kan niet uit het oog worden verloren dat art. 104 al. 1 hogescholendecreet bepaalt :

'Het assisterend personeel staat docenten, hoofd-docenten, hoogleraren en gewoon hoogleraren bij en vervult onder hun leiding onderzoeks-, onderwijs- of begeleidingsopdrachten.'. Dit assisterend personeel wordt in art. 101, 2° bepaald als : 'de assistent, de doctor-assistent en de werkleider.'

Verzoekster is persoonlijk zeer gegriefd door het feit dat zij nu, als hoogleraar, de hiërarchie bepaald bij art. 104 al. 1 Hogescholendecreet omgekeerd ziet, en in een ondergeschikte rol terechtkomt (zie daar-over, eveneens in verband met het Hogescholendecreet, de beslissingen van uw Raad nr. 70.206, Gruyaert; nr. 70.408, Onzia en nr. 70.409, Eyckermans).

Inderdaad wordt zij nu de facto verplicht zich binnen de vakgroep te schikken naar de beslissingen van twee werkleiders-assistenten, hoewel deze nochtans, conform art. 104 al. 1 Hogescholendecreet, onder haar leiding zouden moeten functioneren.

Bovendien vertegenwoordigt mevrouw Roggen tevens (sinds 1 december 1999) haar aantreden als hoofd van de vakgroep en nog voor haar aanstelling door de

Departementsraad, concreet voor het eerst op 21/10/99, op de vakgroep Duits in het college van vakgroepen, zodat verzoekster ook daar elke inspraak verliest.

Het feit dat verzoekster haar functie van de vakgroep heeft moeten afstaan, nadat alle organen van het Departement Vertalers en Tolken op de hoogte waren gesteld van de ongefundeerde beschuldigingen aan haar adres, als zou dit het gevolg geweest zijn van persoonlijke tekortkomingen, kan als niets anders worden aanzien dan smaad of blaam aan het adres van verzoekster, zonder dat hiervoor de geijkte en verplichte evaluatieprocedure werd gevolgd, of desgevallend, zonder dat hierbij de daarvoor verplichtend voorziene tuchtprocedure werd gevolgd.

Meer bepaald wordt zij in de brief van FP/99170 van 9 november 1999 uitgaande van het Departementshoofd (stuk 9) op negatieve wijze geëvalueerd als hoofd van de vakgroep Duits.

Zij wordt hierin beschuldigd van een gebrek aan deontologie, fair play en constructief gedrag.

Deze evaluatie gebeurde buiten de context van de verplichtend voorziene evaluatieprocedure.

Deze brief is op grote schaal vermenigvuldigd en aan een meerderheid van personeelsleden via het postvak en zonder omslag verspreid. Deze brief bevond zich ook in het postvak van personeelsleden die niet aan het eind van de brief vermeld worden.

Verzoekster is niet alleen haar beroepseer gekrenkt, aangezien het ontnemen van haar functie van hoofd van de vakgroep gebeurd is op basis van verdachtmakingen als zou zij haar functie niet goed hebben uitgeoefend, tevens is haar competentie en beroepsernst zowel tegenover haar collega's als tegenover de studenten in twijfel getrokken (zie hierover de arresten van uw Raad nr. 41.428 en nr. 49.139)

Het rechtmatig verzet van verzoekster tegen de manier waarop zij werd behandeld, is zowel tegenover de andere personeelsleden als tegenover de studenten afgedaan als een gebrek aan geschiktheid en collegialiteit : verzoekster steunt zich in haar verzet tegen de beslissingen op decretaal en reglementair vastgelegde regels, doch de door haar geuite kritiek op de manier waarop deze beslissingen tot stand gekomen zijn worden afgedaan als 'moeilijk doen'.

Door deze verdachtmakingen en afkeuringen ondergaat verzoekster immers een nadeel dat door een later annulatie-arrest niet ongedaan kan gemaakt worden.

Aangezien er immers een lange tijd verloopt, en het beroepsmilieu van de lesgevers in de Vlaamse hogescholen beperkt is, doen de verdachtmakingen aan het adres van verzoekster een situatie ontstaan waarin de reputatie van verzoekster onherstelbaar wordt beschadigd (zie hierover het arrest van uw Raad nr. 80.941).

Ook tegenover de studenten kan een vernietigings-arrest niet tot volledig eerherstel leiden, aangezien een aanzienlijk deel hiervan het HIVT reeds zal verlaten hebben vooraleer de vernietiging wordt uitgesproken, zoals bij hen de ongefundeerde twijfels over de geschiktheid van verzoekster, die sommige van de personeelsleden hebben doen ontstaan en die zij openlijk hebben te kennen gegeven aan de studenten, zowel in de organen van studentenvertegenwoordiging als tijdens de cursussen, bij deze studenten zullen blijven voortleven.

Inderdaad zetelen in de Departementsraad, overeenkomstig art. 276, 2° Hogescholendecreet ook drie vertegenwoordigers van de studenten, zodat de problematiek ook onder de studenten bekend is, en de goede naam en professionele bekwaamheid van verzoekster ook in die middens, door toedoen van de opeenvolgende onrechtmatige beslissingen, in vraag wordt gesteld.

Verzoekster ondergaat bijgevolg een moreel nadeel dat bestaat uit een aantasting van haar goede naam, het schaden van haar reputatie binnen de academische wereld en het in twijfel trekken van haar bekwaamheid zowel tegenover andere lesgevers als tegenover de studenten.

Dit moreel nadeel kan niet worden ongedaan gemaakt door een vernietigingsarrest : door de relatief lange termijn die verloopt tussen het indienen van het verzoekschrift en de vernietiging van de bestreden beslissing zal de reputatie van verzoekster, en daarmee ook haar tewerkstellingskansen binnen deze beperkte sector, onherstelbare schade oplopen.

De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen dient bijgevolg te worden geschorst";

Overwegende dat de verwerende partij verduidelijkt dat in het departement "een aantal vakgroepen goed functioneren waarin het niet de hoogleraar is die het hoofd van de vakgroep is" en verder antwoordt dat het voorliggende geen wijziging aan de opdrachtvolumes van verzoekster aanbrengt, doch enkel "een wijziging doorvoert aan de taakinvulling zonder de taakbelasting te verhogen of te verminderen", hetgeen "zuiver een departementale, organisatorische wijziging" is, "conform de noodwendigheden en de opportuniteiten van het departement", en wat verzoekster betreft "binnen haar kwalificaties valt"; dat de bekendheid van het conflict bij andere personeelsleden en zelfs studenten volgens de

verwerende partij niet te haren laste kan worden gelegd, nu zij "aanvankelijk getracht heeft om deze discussie binnenshuis in der minne te regelen" en verzoekster "in tegendeel verschillende brieven heeft geschreven aan de administratieve overheden"; dat de verwerende partij nog opmerkt dat verzoekster geen enkele financiële schade lijdt van de voorliggende beslissingen en dat "tot op heden geen negatieve evaluatie werd verleend"; dat volgens de verwerende partij "verzoekster als enige een probleem ziet in de hiërarchie tussen de personeelsleden en het departement Vertalers en Tolken een zeer lange traditie kent van een zeer collegiale benadering van de hiërarchische structuur van de ambten" die bij het leidinggevend onderwijzend personeel "nooit geleid heeft tot een houding die geïnspireerd werd door de bepaling dat leden van de groep van het assisterend personeel onder hen zouden ressorteren", zodat "verzoekster dan ook ten onrechte meent te kunnen vrezen dat door de bestreden beslissingen haar goede naam en professionele bekwaamheid in vraag zou worden gesteld";

Overwegende dat verzoekster naar eigen bewoording uitsluitend een moreel nadeel aanvoert; dat wat de collega's van de vakgroep zelf over verzoekster denken, of waarvan zij haar hebben beschuldigd, door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen niet ongedaan kan worden gemaakt; dat, wat het verlies aan reputatie in de ogen van de andere collega's betreft, het aangevoerde nadeel een moreel nadeel betreft waarvan aangenomen kan worden dat het eventueel later tussen te komen annulatiearrest dat haar met terugwerkende kracht in het gelijk stelt, genoeg morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen hetgeen zij momenteel als een moreel nadeel ervaart; dat ten slotte, de achting die studenten koesteren voor hun docenten voortvloeit uit andere elementen dan uit de administratieve taakverdeling tussen

het personeel binnen een hogeschool, zo in de eerste plaats uit de kwaliteit van het aan hen door dit personeel geboden onderwijs; dat de voorliggende beslissingen hieraan vreemd zijn;

Overwegende dat de "vakgroep" in kwestie geen orgaan is van de hogeschool waarvan het bestaan, de samenstelling, de werking of de bevoegdheden door enige wettelijke bepaling is voorgeschreven of gereglementeerd maar een louter interne organisatorische bestuurlijke eenheid is van de verwerende partij; dat partijen, in het midden gelaten of de vakgroep een van de "andere door de raad van bestuur bepaalde [bestuurs]organen" is als bedoeld in artikel 257, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, geen enkele interne reglementering van de hogeschool voorleggen met betrekking tot de vakgroepen, zodat voor de precieze opdrachten en bevoegdheden ervan slechts kan worden voortgegaan op de wederzijds niet tegengesproken verklaringen van de partijen; dat ter zake wordt onthouden dat een personeelslid zich tot het hoofd van zijn vakgroep moet richten voor de aankoop van studiemateriaal, inzonderheid van boeken, en voor de uitnodiging van gastprofessoren en dat het hoofd van de vakgroep deelneemt aan de vergaderingen van het "college van vakgroepen", ander orgaan waarvan verzoekster noch de verwerende partij enige taakomschrijving verschaffen; dat de bestreden beslissingen ten gevolge waarvan verzoekster niet langer hoofd is van de vakgroep Duits aldus, en in die mate, de rechtstoestand van verzoekster wijzigen; dat evenwel de taakverdeling tussen de leden van de vakgroep, of zelfs het voorzitterschap ervan, op geen enkele wijze een wijziging lijkt mee te brengen in het rechtspositionele ambt en de daarmee overeenstemmende taakomschrijving of opdracht van de betrokken personeelsleden; dat verzoekster voorts gewoon lid blijft van de vakgroep, met stemrecht; dat de kwestieuze vakgroep

bestaat uit slechts drie leden, zodat alvast voor de stemmingen niet valt in te zien waarom de functie van voorzitter doorslaggevend zou kunnen zijn; dat de verantwoordelijkheden van het hoofd van de vakgroep op grond van de gegevens waarop de Raad van State acht kan slaan in het geheel van de onderwijsorganisatie en vergeleken met de gewone leden van de vakgroep ook geen dermate groot gewicht lijken te hebben; dat al het voorgaande in acht nemend, daargelaten of met de bestreden beslissingen niet meer dan een moreel nadeel in het geding is, zulks ook dan bezwaarlijk als een ernstig nadeel kan worden aangemerkt;

Overwegende dat de weerslag die verzoekster vreest van de bestreden beslissingen op de haar toe te kennen evaluatie, andermaal in het midden gelaten of hiermee nog enkel een louter moreel nadeel in het geding is, in wezen hier op neer komt dat zij, door niet langer hoofd van de vakgroep te zijn, vreest niet meer te kunnen voldoen aan de functiebeschrijving van hoogleraar, die op haar beurt determinerend zou zijn voor de op haar toe te passen evaluatiecriteria;

Overwegende dat verzoekster in dat verband een stuk "functiebeschrijving" naar voor brengt, waarin met betrekking tot de organisatorische taken van een hoogleraar het volgende wordt verwacht :

"De hoogleraar/gewoon hoogleraar onderschrijft de missie van de hogeschool in het algemeen en dat van zijn departement in het bijzonder.

Hij zal meewerken aan de realisatie ervan zowel op inhoudelijk, organisatorisch als beleidsmatig vlak. Kwaliteitszorg is daarbij een permanent aandachtspunt.

De hoogleraar/gewoon hoogleraar oefent zijn functie uit op een zelfstandige wijze in nauw overleg met zijn collega's van het departement en in overeenstemming met de regelgeving en de departementale afspraken. Hij zal daarbij leiding geven aan het assisterend personeel dat onder hem ressorteert.

De hoogleraar/gewoon hoogleraar is van nabij betrokken bij de organisatie en het beleid van het departement.

Hij adviseert en informeert de diverse beleidsniveaus van het departement, inzonderheid het departementshoofd, omtrent de vereiste organisatorische en inhoudelijke maatregelen, die hij wenselijk acht om de doelstellingen van zijn eenheid/vakgroep te realiseren in coördinatie met het departement en de hogeschool";

Overwegende dat de aangehaalde functiebeschrijving niet overtuigt om de ernst van het aangevoerde nadeel kracht bij te zetten; dat blijkens die tekst van een hoogleraar immers "leiding geven" verwacht lijkt te worden "aan het assisterend personeel dat onder hem ressorteert" en niet aan of van een vakgroep; dat het op zelfstandige wijze uitoefenen van de functie van hoogleraar ook niet in verband lijkt te moeten staan met het leiden van een vakgroep; dat het betrokken zijn bij de organisatie en het beleid van het departement en het adviseren en informeren van het departement evenmin de leiding van een vakgroep vereisen of impliceren; dat de woorden "zijn eenheid/vakgroep" enkel lijken te verwijzen naar de eenheid of vakgroep waartoe een hoogleraar behoort, niet naar de leiding ervan; dat de aangehaalde functiebeschrijving derhalve niet impliceert dat het leiden van een vakgroep inherent is aan de functie van hoogleraar; dat verzoekster aldus uitgaat van een verkeerd uitgangspunt om haar nadeel op dit punt te staven zodat haar uiteenzetting feitelijke grondslag mist; dat zij bovendien niet hoeft te vrezen dat de verwerende partij dit uitgangspunt met haar zou delen, aangezien uit de door haarzelf voorgelegde stukken blijkt dat ook de verwerende partij op dit bezwaar antwoordt dat verzoekster uitgaat van een verkeerde interpretatie van het "onlosmakelijk verband" tussen hoogleraarschap en de leiding van de vakgroep; dat overigens niet lijkt uitgesloten te zijn dat van een vakgroep meerdere hoogleraren en gewoon hoogleraren zouden deel uitmaken,

ten gevolge waarvan uiteraard sommige hoogleraren aan hun taakomschrijving moeten voldoen zonder hoofd van een vakgroep te kunnen zijn; dat verzoekster ook niet tegensprekt dat ook andere vakgroepen niet worden geleid door de hoogleraar;

Overwegende dat het antwoord op de vraag of voor de voorliggende beslissingen al dan niet de evaluatieprocedure of de tuchtprocedure moet worden nageleefd, niet dienstig is om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te staven;

Overwegende dat verzoekster, die reeds hoogleraar is, omtrent de schade voor haar "tewerkstellingskansen binnen deze beperkte sector" geen concrete en aantoonbare gegevens aanvoert; dat met deze loutere bewering geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat verzoekster bijgevolg niet aantoont dat het beweerde nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is; dat aldus niet voldaan is aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzitting, op drieëntwintig mei 2001, door :

|       |                     |                       |
|-------|---------------------|-----------------------|
| de H. | G. VAN HAEGENDOREN, | wnd. kamervoorzitter, |
|       |                     | staatsraad,           |
| Mevr. | S. DOMS,            | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**G. VAN HAEGENDOREN.**